

Rada Powiatu Siedleckiego
ul. Piłsudskiego 40
08-110 Siedlce

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868)

stwierdzam nieważność

Uchwały Rady Powiatu w Siedlcach z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie *ustalenia wysokości miesięcznych diet i zwrotu kosztów podróży służbowych radnym Powiatu Siedleckiego*, w części dotyczącej § 2 ust. 3 Uchwały.

Uzasadnienie

Rada Powiatu w Siedlcach w dniu 23 listopada 2017 r. podjęła uchwałę w sprawie *ustalenia wysokości miesięcznych diet i zwrotu kosztów podróży służbowych radnym Powiatu Siedleckiego*. Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 listopada 2017 r.

W dniu 12 grudnia 2017 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze w stosunku do Uchwały. Po zawiadomieniu Rady Powiatu o wszczęciu postępowania, do organu nadzoru nie wpłynęła uchwała zmieniająca ani uchylająca ww. uchwałę.

Jako podstawę prawną podjęcia uchwały Rada Powiatu przywołała art. 25 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz.U. z 2016 r. poz. 814 ze zm.) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu (Dz.U. z 2000 r. Nr 61 poz.709).

Zgodnie z w/w przepisami art. 25 ust. 4 i 5 ustawy o samorządzie powiatowym na zasadach ustalonych przez radę powiatu, radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych. Rada powiatu przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego. Zasady przyznawania powyższych świadczeń ustala zatem rada powiatu, w granicach określonych powyższym przepisem oraz przepisami wykonawczymi, tj.: rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2000 r. w sprawie sposobu ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych powiatu (Dz.U. Nr 66, poz. 799) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2000 r. w sprawie maksymalnej wysokości diet przysługujących radnemu powiatu (Dz.U. Nr 61, poz. 709). Nie budzi przy tym wątpliwości, że możliwe jest różnicowanie wysokości diet w zależności od funkcji pełnionej przez radnego, jak to uczyniła Rada Powiatu w § 1 Uchwały.

Wskazać jednakże należy, że dieta stanowi wyłącznie rekompensatę za utracone przez radnego zarobki, co jest bezsprzeczne w świetle orzecznictwa sądowego. Dieta nie może

zatem stanowić świadczenia przyznawanego radnemu w stałej, jednoznacznie określonej wysokości, niezależnie od faktu, czy radny rzeczywiście bierze udział w pracach rady, czy też nie. W niniejszej sprawie przepis § 2 ust. 3 przedmiotowej Uchwały Rady Powiatu w Siedlcach daje radnym uprawnienie do diety w stałej wysokości, nie mniejszej niż 70% diety ustalonej w § 1. Założony bowiem w tym przepisie górny limit potrąceń diety (30% w danym miesiącu) powoduje zmianę charakteru diety z ekwiwalentu za utracone zarobki na świadczenie mające charakter stałego wynagrodzenia pracowniczego uzależnionego wyłącznie od rodzaju zajmowanego stanowiska, oderwanego od rzeczywistego nakładu pracy poniesionego na udział w pracach Rady. Taka regulacja stanowi istotne naruszenie wyżej przytoczonych przepisów art. 25 ust. 4 i 5 ustawy o samorządzie powiatowym.

Podkreślić tu należy, że zasady przyznawania radnym diet w swoim założeniu mają charakter teoretyczny, uwzględniający praktyczne elementy związane z wykonywaniem mandatu radnego. Nie mogą one zatem sprowadzać się do konkretnych, z góry określonych wartości kwotowych, co należy uznać za sprzeczne z samym charakterem omawianych świadczeń (tak: wyrok NSA z 26.06.2014 r. II OSK 406/14).

Inaczej mówiąc, użyty przez ustawodawcę wyraz "dieta" należy rozumieć jako zwrot kosztów związanych z pełnieniem funkcji radnego, którego istota sprowadza się do wyrównywania wydatków i strat spowodowanych pełnieniem wskazanej funkcji. Osoba pełniąca tę funkcję zachowuje więc prawo do zwrotu kosztów i wydatków poniesionych w związku ze sprawowaniem funkcji, a nie z tytułu samego faktu bycia taką osobą. Powinna być zatem ściśle powiązana z aktywnością radnych w pracach rady, a zasady przyznawania diety powinny być regulowane w uchwale rady (por. wyrok WSA w Opolu z dnia 7.11. 2013 r. II SA/Op 316/13, oraz z dnia 21.07.2015 r. II SA/Op 177/15).

W związku z tym należy stwierdzić, iż Rada Powiatu w Siedlcach wykonała wprawdzie ustawowy obowiązek przyznania diety radnym Rady Powiatu wynikający z art. 25 ust. 4 i 5 ustawy o samorządzie powiatowym, ustaliła również zasady ich przyznawania poprzez ustalenie w § 2 ust.1 i 2 Uchwały zasady potrącania 10 % diety za dany miesiąc za każdą nieobecność na posiedzeniu rady i komisji, jednakże treść ust. 3 niweczy skutek wcześniejszych regulacji z ust. 1 i 2. Wprowadza bowiem górny limit diety należnej radnemu niezależnie od obecności na sesji rady i posiedzeniach komisji. Tym samym – jak to wyżej wykazano – dieta stałaby się stałym świadczeniem w przypadku, gdyby np. radny w danym miesiącu nie brał udziału w pracach rady.

W świetle powyższego należało uznać, że przedmiotowa uchwała Rady Powiatu w Siedlcach istotnie narusza prawo w wyżej wskazanym zakresie, w związku z czym winna być wyeliminowana z obrotu prawnego w części dotyczącej § 2 ust. 3.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Powiatowi Siedleckiemu przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty doręczenia, za moim pośrednictwem.

Informuję, że zgodnie z art. 80 ustawy o samorządzie powiatowym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady powiatu wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Do wiadomości:
Pan Dariusz Stopa – Starosta Siedlecki

WOJEWODA MAZOWIECKI

Zdzisław Sipiera